

Projekt

z dnia 19 listopada 2020 r.
Zatwierdzony przez

UCHWAŁA NR
RADY MIEJSKIEJ W KROŚNIEWICACH

z dnia 2020 r.

w sprawie przekazania do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi skargi Prokuratora Rejonowego w Łęczycy na Uchwałę Nr XXVIII/164/20 z dnia 30 września 2020 r. w sprawie uchwalenia Regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Krośniewice oraz udzielenia odpowiedzi na skargę.

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2020 r., poz. 713, poz. 1378) oraz art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2019 r. poz. 2325, poz. 2200, poz. 2294, poz. 2070) Rada Miejska w Krośniewicach uchwała, co następuje:

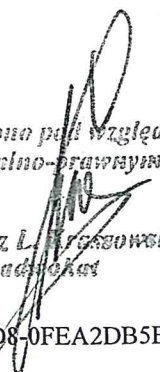
§ 1. Przekazuje się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi Skargę Prokuratora Rejonowego w Łęczycy wniesioną pismem z dnia 15 listopada 2020 r., doręczonym w dniu 18 listopada 2020 r. na Uchwałę Nr XXVIII/164/20 z dnia 30 września 2020 r. w sprawie uchwalenia Regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Krośniewice oraz udzielenia odpowiedzi na skargę, stanowiącą załącznik do niniejszej Uchwały.

§ 2. Wykonanie Uchwały powierza się Burmistrzowi Krośniewic, którego zobowiązuje się do przekazania skargi wraz z odpowiedzią do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

BURMISTRZ KROŚNIEWIC

Katarzyna Erdman

Sprawdzono pod względem
formalno-prawnym

Mariusz L. Kręzowski
adwokat

Uzasadnienie

Pismem z dnia 16 listopada 2020 r. (doręczonym w dniu 18 listopada 2020 r.) Prokurator Rejonowy w Łęczycy skierował do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi za pośrednictwem Rady Miejskiej w Krośniewicach Skargę na Uchwałę Nr XXVIII/164/20 z dnia 30 września 2020 r. w sprawie uchwalenia Regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Krośniewice, w której zaskarżył przedmiotową Uchwałę i wniósł o stwierdzenie nieważności w części, tj. § 4 Uchwały.

Zgodnie z art. 54 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2019 r. poz. 2325, poz. 2200, poz. 2294, poz. 2070) skarga do sądu administracyjnego wnoszona jest za pośrednictwem organu, którego działanie jest przedmiotem skargi.

Organ, którego skarga dotyczy, zobowiązany jest do przekazania skargi sądowi administracyjnemu wraz z aktami sprawy i odpowiedzią na skargę.

Z uwagi na powyższe podjęcie niniejszej Uchwały jest niezbędne celem wypełnienia obowiązków nałożonych na organ gminy w/w ustawą.

BURMISTRZ KROŚNIEWIC

Katarzyna Erdman

Łęczyca, dnia 16 listopada 2020 r.

PR Pa 175 .2020

Urząd Miejski w Krośniewicach
Sekretariat

Wpłynęło dnia 18-11-2020
liczba zał.

Skierowano do BEM
Nr 10043 Podpis Lewandowska za pośrednictwem

Wojewódzki Sąd Administracyjny
w Łodzi

Rady Miejskiej w Krośniewicach

Skarżący:

Prokurator Rejonowy w Łęczycy
ul. Lotnicza 4,
99-100 Łęczyca
REGON 363879011
NIP 7251105734

Strona przeciwna:

Rada Miejska w Krośniewicach
ul. Poznańska 5
99 - 340 Krośniewice

SKARGA

Działając w oparciu o przepis art. 70 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 roku Prawo o Prokuraturze (tj. Dz. U. 2019.740), art. 8 § 1 art. 50 § 1, art. 52 § 1, art. 53 § 3 i art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tj. Dz. U.2012.270)

Zaskarżam

Uchwałę nr XXVIII/164/20 Rady Miejskiej w Krośniewicach z dnia 30 września 2020 r. w sprawie uchwalenia Regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Krośniewice, opublikowanej w Dzienniku Urzędowym Województwa Łódzkiego z dnia 22 października 2020 r. z dnia 22 października 2020 r. Poz. 5624

Zarzucam

istotne naruszeniem prawa, to jest art. 4 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu w czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2013 r. poz. 1593 z późn. zm.), dalej powoływanej jako u.c.p.g., poprzez:

1. Określenie w § 4 ust. 1 załącznika do uchwały sposobu uprzątnięcia błota, śniegu, lodu oraz innych zanieczyszczeń, zaś w ustępie 2 tego paragrafu sposobu przechowywania zanieczyszczeń, błota, śniegu i lodu, podczas gdy ustawa nie przyznaje radom gminy prawa do regulacji tej materii.
2. Określenie w § 17 ust. 6 załącznika do uchwały sposobu postępowania z usuwaniem padłych zwierząt, podczas gdy ustawa nie przyznaje lokalnemu prawodawcy kompetencji do regulacji tych zagadnień a które to kwestie uregulowane zostały w innych ustawach.
3. Wprowadzenie w § 5 ust. 3 załącznika do uchwały ograniczenia w zakresie naprawy pojazdów samochodowych poza warsztatami do drobnych napraw, co stanowi przekroczenie delegacji ustawowej.
4. Nałożenie w § 6 ust 1 załącznika do uchwały obowiązku na właścicieli nieruchomości utrzymywania czystości, porządku oraz należytego stanu sanitarno-higienicznego nieruchomości poprzez wyposażenie nieruchomości w pojemniki i worki służące do zbierania odpadów komunalnych oraz utrzymania tych pojemników w odpowiednim stanie sanitarnym, porządkowym i technicznym, co stanowi powtórzenie i modyfikację art. 5 ust. 1 u.c.p.g.
5. Zaniechanie określenia w § 13 ust. 1 załącznika do uchwały częstotliwości pozbywania się nieczystości ciekłych z terenu nieruchomości, mimo iż obowiązek taki przewiduje art. 4 ust. 3 u.c.p.g.

6. Uregulowania w § 13 ust. 3 załącznika do uchwały zagadnienia dotyczącego wymagań technicznych dla zbiorników bezodpływowych, podczas gdy Rada nie była uprawniona do regulowania materii, którą określają odrębne przepisy.
7. Nałożenie w § 13 ust. 5 załącznika do uchwały na właścicieli nieruchomości obowiązku dokumentowania korzystania z usług podmiotu uprawnionego do opróżniania zbiorników bezodpływowych, podczas gdy materia ta nie może być regulowana na podstawie art. 4 u.c.p.g. a może być uregulowana na podstawie art. 6 ust. 1 u.c.p.g.
8. Nałożenie w § 17 ust. 6 załącznika do uchwały na osoby utrzymujące zwierzęta domowe obowiązku usuwania padłych zwierząt, co stanowi przekroczenie delegacji ustawowej.
9. Zaniechanie określenia w § 18 załącznika do uchwały zakazu utrzymywania zwierząt gospodarskich na określonych obszarach lub w poszczególnych nieruchomościach, w związku z czym nie określono materii przekazanej do regulacji.

a nadto istotne naruszenie art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (tekst jedn.: Dz. U. z 2011 r. Nr 197, poz. 1172 z późn. zm.), zwanej dalej "u.o.a.n," poprzez

10. Wskazanie w § 4 uchwały, iż wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Łódzkiego, z mocą obowiązującą od 1 grudnia 2020 r., co skutkuje wątpliwościami odnośnie tego kiedy uchwała weszła w życie.

Wskazując na powyższe i powołując się na przepis art. 147 § 1 Prawa o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

Wnoszę:

1. O stwierdzenie nieważności § 4 uchwały w zakresie sformułowania „po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Łódzkiego,” § 4 ust. 1 i 2, § 5 ust. 3, § 6 ust. 1, § 7, § 13 ust. 1, 3, 5, 14 § 4 ust. 2, § 17 ust. 6, § 18 załącznika do uchwały.
2. Stosownie do art. 119 pkt 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2020 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tekst jednolity Dz. U. z 2019 r., poz. 2325) o rozpoznanie sprawy w trybie uproszczonym.

UZASADNIENIE

Materialnoprawną podstawę zaskarżonej uchwały stanowią przepisy ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach. Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy rada gminy, po zasięgnięciu opinii państwowego powiatowego inspektora sanitarnego, uchwała regulamin utrzymania czystości i porządku na terenie gminy, który to regulamin jest aktem prawa miejscowego. Jak stanowi art. 4 ust. 2 ustawy, regulamin określa szczegółowe zasady utrzymania czystości i porządku na terenie gminy dotyczące:

1) wymagań w zakresie utrzymania czystości i porządku na terenie nieruchomości obejmujących:

a) prowadzenie selektywnego zbierania i odbierania lub przyjmowania przez punkty selektywnego zbierania odpadów komunalnych lub zapewnienie przyjmowania w inny sposób co najmniej takich odpadów komunalnych jak: przeterminowane leki i chemikalia, zużyte baterie i akumulatory, zużyty sprzęt elektryczny i elektroniczny, meble i inne odpady wielkogabarytowe, zużyte opony, odpady zielone oraz odpady

budowlane i rozbiórkowe stanowiące odpady komunalne, a także odpadów komunalnych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 4a,

b) uprzątnięcie błota, śniegu, lodu i innych zanieczyszczeń z części nieruchomości służących do użytku publicznego,

c) mycie i naprawy pojazdów samochodowych poza myjniami i warsztatami naprawczymi;

2) rodzaju i minimalnej pojemności pojemników przeznaczonych do zbierania odpadów komunalnych na terenie nieruchomości oraz na drogach publicznych, warunków rozmieszczania tych pojemników i ich utrzymania w odpowiednim stanie sanitarnym, porządkowym i technicznym, przy uwzględnieniu:

a) średniej ilości odpadów komunalnych wytwarzanych w gospodarstwach domowych bądź w innych źródłach,

b) liczby osób korzystających z tych pojemników;

2a) utrzymania w odpowiednim stanie sanitarnym i porządkowym miejsc gromadzenia odpadów;

3) częstotliwości i sposobu pozbywania się odpadów komunalnych i nieczystości ciekłych z terenu nieruchomości oraz z terenów przeznaczonych do użytku publicznego;

5) innych wymagań wynikających z wojewódzkiego planu gospodarki odpadami;

6) obowiązków osób utrzymujących zwierzęta domowe, mających na celu ochronę przed zagrożeniem lub uciążliwością dla ludzi oraz przed zanieczyszczeniem terenów przeznaczonych do wspólnego użytku;

7) wymagań utrzymywania zwierząt gospodarskich na terenach wyłączonych z produkcji rolniczej, w tym także zakazu ich utrzymywania na określonych obszarach lub w poszczególnych nieruchomościach;

8) wyznaczania obszarów podlegających obowiązkowej deratyzacji i terminów jej przeprowadzania.

Rada gminy obowiązana jest przestrzegać zakresu upoważnienia ustawowego udzielonego jej przez ustawę w zakresie tworzenia aktów prawa miejscowego, a w ramach udzielonej jej delegacji nie może regulować kwestii nieprzekazanych do regulacji i jednocześnie ma obowiązek uregulowania realizacji zadań jej przekazanych. Uchwała rady gminy musi bowiem respektować unormowania zawarte w aktach wyższego rzędu, a prawo miejscowe może być stanowione w granicach upoważnień zawartych w ustawie (art. 87 ust. 2 i art. 94 Konstytucji RP).

ad. 1

Przepis art. 4 ust. 2 pkt 1b ustawy nie upoważnia do wskazania sposobu, w jakim ma być uprzątnięta nieruchomość i miejsca gromadzenia uprzątniętych zanieczyszczeń. Niewątpliwie zatem organ uchwałodawczy nie został upoważniony na podstawie delegacji ustawowej do określenia, że obowiązek uprzątnięcia błota, śniegu, lodu i innych zanieczyszczeń należy realizować poprzez odgarnięcie w miejsce niepowodujące zakłóceń w ruchu pieszych lub pojazdów (Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi z dnia 16 września 2015 r. II SA/Łd 386/15).

W § 4 ust. 2 uchwały wskazano, iż uprzątniecie błota, śniegu, lodu oraz innych zanieczyszczeń z części nieruchomości służących do użytku publicznego, należy dokonać poprzez ich sprzymowanie w miejscu, które nie zagraża istniejącej zieleni i utrudnia ruchu pieszych i pojazdów. Art. 4 ust. 2 pkt 1 lit. b u.c.p.g. umożliwia jedynie odniesienie się w regulaminie do zasad utrzymania czystości i porządku obejmujących uprzątnięcie błota, śniegu, lodu i innych zanieczyszczeń z części nieruchomości służących do użytku publicznego. Obowiązek gromadzenia zgarniętego lodu i śniegu jak i określenie sposobu ich gromadzenia przekracza

pojęcie "uprzątnięcia", o której mowa w delegacji ustawowej. Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z dnia 7 października 2015 r. IV SA/Po 446/15, por. też Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi z dnia 16 września 2015 r. II SA/Łd 386/15).

ad. 2

Regulamin dotyczący utrzymania czystości nie jest aktem prawnym, w którym mogłyby być uregulowane zagadnienia związane ze sposobem postępowania z padłymi zwierzętami. W art. 4 ust. 2 pkt 6 u.c.p.g. przyznano gminom kompetencje jedynie w zakresie określania wymagań, dotyczących obowiązków osób utrzymujących zwierzęta domowe, mających na celu ochronę przed zagrożeniem lub uciążliwością dla ludzi oraz przed zanieczyszczeniem terenów - przeznaczonych do wspólnego użytku. Tymczasem materia postępowania z padłymi zwierzętami - czy szerzej zwłokami zwierzęcymi - zawarta jest w ustawie o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt z dnia 11 marca 2004 r. (Dz. U. z 2018 r. poz. 1967). Zgodnie z art. 2 pkt 26 tej ustawy przez zwłoki zwierzęce należy rozumieć zwierzęta padłe lub zabite w celu innym niż spożycie przez ludzi. Wobec tego w regulaminie, dotyczącym utrzymania porządku i czystości, nie powinny być ujmowane zagadnienia dotyczące sposobu postępowania z padłymi zwierzętami. Zauważyć trzeba, że powyższe kwestie reguluje nie tylko ustawa o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, ale również ustawa o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi z dnia 5 grudnia 2008 r. (Dz. U. z 2019 r. poz. 1239) - art. 22 ust. 1, który stanowi, że właściciel, posiadacz lub zarządzający nieruchomością, obowiązani są utrzymywać ją w należyтым stanie higieniczno-sanitarnym w celu zapobieżenia zakażeniom lub chorobom zakaźnym, w tym usuwać padłe zwierzęta z nieruchomości (Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 8 lipca 2020 r. II SA/Gl 314/20, podobnie Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 27 maja 2020 r. VIII SA/Wa 89/20, Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi z dnia 17 marca 2015 r. II SA/Łd 1196/14).

ad. 3

Z treści art. 4 ust. 2 pkt 1 lit. c u.c.p.g. wynika, że do kompetencji rady należy tylko określenie szczegółowych zasad utrzymania porządku i czystości w zakresie naprawy pojazdów samochodowych poza warsztatami naprawczymi, a nie wprowadzenie ograniczeń co do zakresu dokonywania takich napraw (Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach z dnia 10 grudnia 2019 r. II SA/Ke 672/19)

ad. 4

Skoro ustawodawca uregulował obowiązek, to lokalny prawodawca nie może go powtarzać. Rada gminy nie tylko powtórzyła treść art. 5 ust. 1 pkt 1 utrzymaniu czystości i porządku w gminach, lecz również go zmodyfikowała poprzez nałożenie na właścicieli nieruchomości obowiązku wyposażenia nieruchomości "w pojemniki i worki" służące do zbierania odpadów (Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi z dnia 15 września 2020 r. II SA/Łd 50/20). Taka regulacja w regulaminie oznacza, iż właściciel nieruchomości zobowiązany jest posiadać zarówno pojemniki jak i worki. Spójnik "i" oznacza *koniunkcję*, zatem obydwie części zdania muszą być prawdziwe - w tym przypadku spełnione, aby wynikł określony skutek (Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego (do 2003.12.31) w Bydgoszczy z dnia 19 lutego 2003 r. SA/Bd 207/03). Z kolei użycia spójnika "lub" w zdaniu oznacza, że mamy do czynienia z *alternatywą* łączną (nierozłączną), a zatem gdy jedno zdanie jest fałszywe, a jednocześnie prawdziwe. Zatem adresat tego zdania może się zachować w sposób "X", w sposób "Y", w sposób "X i Y" (Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 9 stycznia 2019 r. II SA/Wa 942/18).

ad. 5

W § 13 ust. 1 uchwały określono, iż właściciele nieruchomości obowiązani są do pozbywania się nieczystości ciekłych z terenu nieruchomości w sposób systematyczny (...). Zgodnie z art. 4 ust. 2 pkt 3 ustawy - regulamin określa

szczegółowe zasady utrzymania czystości i porządku na terenie gminy dotyczące częstotliwości i sposobu pozbywania się odpadów komunalnych i nieczystości ciekłych z terenu nieruchomości oraz z terenów przeznaczonych do użytku publicznego. Bez wpływu na to pozostaje różnorodność tych zbiorników, w szczególności ich różna pojemność. (Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie z dnia 12 marca 2019 r. II SA/OI 123/19, por. też Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi z dnia 15 września 2020 r. II SA/Łd 166/20). Nie ma znaczenia, że częstotliwość ta określana jest odrębnie w umowie pomiędzy właścicielem nieruchomości a przedsiębiorcą oraz wynika z zasad funkcjonowania każdego zbiornika w zależności od zaleceń producenta. Obowiązek określenia częstotliwości odbioru nieczystości ciekłych wynika z powołanego wyżej przepisu ustawowego i nic nie zwalnia rady gminy z wypełnienia tego obowiązku (Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie z dnia 9 czerwca 2015 r. II SA/OI 362/15).

ad. 6

W § 14 ust. 3 regulaminu określono wymagania dla zbiorników bezodpływowych, przy czym odwołano się do ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane oraz odrębnych przepisów. Kwestia ta nie została powierzona do uregulowania, tym bardziej, iż zagadnienie te określają przepisy rangi ustawowej.

ad. 7

Regulamin utrzymania czystości i porządku został uchwalony na podstawie delegacji zawartej w art. 4 ust. 2 ustawy, niedopuszczalne jest wprowadzanie do niego takich zapisów, które nie mieszczą się w delegacji określonej w tym przepisie. Wprowadzone do regulaminu obowiązki dokumentowania przez właścicieli nieruchomości korzystania z usług w zakresie opróżniania zbiorników wynikają z prawa do podjęcia uchwały na podstawie art. 6 ust. 1a ustawy. Jest to jednak odrębna delegacja ustawowa, z której gmina może skorzystać podejmując odrębną na jej podstawie uchwałę (Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach z dnia 12 sierpnia 2020 r., II SA/Ke 279/20). Co więcej art. 6 ust. 1a

przewiduje możliwość innych sposobów udokumentowania obowiązków, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 3b u.c.p.g.

ad. 8

Podzielić należy pogląd, iż ustanowienie zakazu zakopywania padłych zwierząt, a w dalszej części regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie gminy nałożenie na właściciela nieruchomości obowiązku usuwania padłych zwierząt domowych oraz gospodarskich z zastrzeżeniem, że padłe zwierzęta gospodarskie należy niezwłocznie usunąć poprzez przekazanie ich przedsiębiorcy świadczącemu usługi odbioru, transportu i utylizacji zwłok zwierzęcych przekracza delegację ustawową. Należy podkreślić, że mocą art. 4 ust. 2 pkt 6 u.c.p.g. przyznano gminom kompetencje jedynie w zakresie określania wymagań dotyczących obowiązków osób utrzymujących zwierzęta domowe, mających na celu ochronę przed zagrożeniem lub uciążliwością dla ludzi oraz przed zanieczyszczeniem terenów przeznaczonych do wspólnego użytku (Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi z 16.09.2015 r., II SA/Łd 386/15, LEX nr 1930225).

ad. 9

W przyznanym radzie gminy upoważnieniu mieści się zarówno określenie wymagań utrzymywania zwierząt gospodarskich na terenach wyłączonych z produkcji rolniczej, jak również wskazanie obszarów lub nieruchomości wyłączonych z możliwości utrzymywania zwierząt gospodarskich. Dopiero zawarcie tych dwóch kwestii będzie czyniło zadość normie wynikającej z przepisu art. 4 ust. 2 pkt 7 u.c.p.g. (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 25 czerwca 2020 r.). W przyznanym radzie gminy upoważnieniu mieści się zarówno określenie wymagań utrzymywania zwierząt gospodarskich na terenach wyłączonych z produkcji rolniczej, jak również wskazanie obszarów lub nieruchomości wyłączonych z możliwości utrzymywania zwierząt gospodarskich. Dopiero zawarcie tych dwóch kwestii będzie czyniło

zadość normie wynikającej z przepisu art. 4 ust. 2 pkt 7 u.c.p.g. (Wyrok WSA w Łodzi z 5.03.2020 r., II SA/Łd 4/20, LEX nr 2938989).

ad. 10

Należy wskazać, że początek mocy obowiązującej uchwały oznacza jej wejście w życie. Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (tekst jedn.: Dz. U. z 2011 r. Nr 197, poz. 1172 z późn. zm.), zwanej dalej "u.o.a.n.", akty prawne zawierające przepisy powszechnie obowiązujące, ogłaszane są w dziennikach urzędowych i wchodzą w życie po upływie 14 dni od ich ogłoszenia, chyba że dany akt normatywny określi termin dłuższy. Jak stanowi art. 4 ust. 2 u.o.a.n., w uzasadnionych przypadkach akty normatywne mogą wchodzić w życie w terminie krótszym niż 14 dni, a jeżeli ważny interes prawny państwa wymaga natychmiastowego wejścia w życie aktu normatywnego i zasady demokratycznego państwa prawnego nie stoją temu na przeszkodzie, dniem wejścia w życie może być dzień ogłoszenia aktu w dzienniku urzędowym. Natomiast art. 5 u.o.a.n. stanowi, że przepisy art. 4 nie wyłączają możliwości nadania aktowi normatywnemu wstecznej mocy obowiązującej, jeżeli zasady demokratycznego państwa prawnego nie stoją temu na przeszkodzie. W myśl art. 88 ust. 1 Konstytucji RP warunkiem wejścia „w życie ustaw, rozporządzeń oraz aktów prawa miejscowego jest ich ogłoszenie. Zasady i tryb ogłaszania aktów normatywnych określa u.o.a.n. Z treści powołanego art. 88 ust. 1 Konstytucji RP wynika z kolei, że data ogłoszenia przepisu prawnego, w tym m.in. uchwały stanowiącej akt prawa miejscowego jest datą początkową, od której może on wejść w życie. Powtórzeniem zapisu konstytucyjnego jest art. 42 u.s.g., zgodnie z którym zasady i tryb ogłaszania aktów prawa miejscowego określa u.o.a.n. Data wejścia w życia aktu prawa miejscowego nie może budzić wątpliwości, czy też wprowadzać w błąd, godząc jednocześnie w wyrażoną w art. 2 Konstytucji RP zasadę demokratycznego państwa prawnego (II SA/Łd 66/20 - Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi por. wyroki WSA w Łodzi: z 10 kwietnia 2017 r., I SA/Łd 633/17 i I SA/Łd 634/17; z 13 grudnia 2017

r., I SA/Łd 968/17; z 22 lutego 2018 r., I SA/Łd 40/18; z 21 listopada 2019 r., I SA/Łd 675/19).

Popieram skargę w przypadku zamiany skarżonych przepisów. Zgodnie bowiem z poglądem doktryny zmiana lub uchylenie uchwały podjętej przez organ gminy w sprawie z zakresu administracji publicznej nie czyni zbędnym wydania przez sąd wyroku, jeżeli zaskarżona uchwała może być stosowana do sytuacji z okresu poprzedzającego jej uchylenie lub zmianę)por. np. wyroki NSA z dnia 4 sierpnia 2005 r., OSK 1290/04 i 1 września 2010 r., Sygn. akt I OSK 368/10; również W. Kisiel w: Ustawa o samorządzie gminnym. Komentarz, pod red. P. Chmielnickiego, Warszawa 2010, s. 805-806 oraz R. Lewicka, Kontrola prawotwórstwa administracji o charakterze powszechnie obowiązującym, Warszawa 2008, s. 220) tak w Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 10 października 2018 r. II SA/Go 515/18).

PROKURATOR REJONOWY
w Legnicy

Województwo Lubuskie